



ת"פ 51259/11/21 - מדינת ישראל נגד עמית כהן

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 51259-11-21 מדינת ישראל נ' כהן

בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל

נגד

הנאשם

עמית כהן

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של ייצור, הכנה והפקת סמים מסוכנים, לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן - פקודת הסמים) ובעבירה של החזקת סם לשימוש עצמי, לפי סעיפים 7(א)+7(ג) סיפא לפקודת הסמים. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 20.5.21 גידל הנאשם בביתו 4 שתילי סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 544.76 גרם נטו וכן החזיק סם מסוג קנבוס במשקל של 3.35 גרם נטו, לצריכתו העצמית.

2. להשלמת התמונה יצוין שהודאת הנאשם באה במסגרת הסדר טיעון לפיו תוקן כתב האישום, אך ללא הסכמה עונשית.

טיעוני הצדדים והראיות לעונש

3. ב"כ המאשימה הדגישה את חומרת העבירות ואת הערכים שנפגעו בעטיין, הפנתה לפסיקה וטענה שמתחם העונש ההולם נע בנסיבות העניין בין שישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל. ביחס לעונש הראוי לנאשם נטען כי לאור עברו הפלילי הנקי והודאתו, יש לגזור עליו 8 חודשי מאסר בפועל שניתן לרצות בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס, התחייבות, פסילה בפועל ופסילה על תנאי.

4. ב"כ הנאשם טען כי נסיבות ביצוע העבירות אינן מלמדות על תחכום, שכן השתילים גודלו שלא באמצעות מעבדה משוכללת, אלא באדמה בחצר הבית. לאור כך נטען שמתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. ביחס לעונש הראוי לנאשם הדגיש הסנגור כי הנאשם קיבל אחריות למעשיו בהזדמנות הראשונה, עברו הפלילי נקי והוא מטופל במסגרת סל שיקום מטעם הביטוח הלאומי. כן נטען



שהנאשם מצוי בתהליך להוצאת רישיון לצריכת קנביס רפואי. לאור כך ביקש הסנגור למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם ולהימנע מענישה כלכלית.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

5. **הערכים המוגנים שנפגעו:** במעשיו פגע הנאשם בערכים של בטחון הציבור ושלום. הסכנות הטמונות בהחזקת סם וגידולו ידועות ואין צורך להכביר מילים על הנזקים שעלולים להיגרם לחברה ולפרט ממעשים אלו. פעם אחר פעם נפסק שיש לראות בחומרה את עבירות הסמים אשר הפכו מכת מדינה וכי תוצאותיהן הישירות והעקיפות הן הוות אסון לשלומה של החברה, לבריאותה ולביטחונה. במקרה זה, לאור כמות השתילים ויתר הנסיבות שיפורטו בהמשך, מידת הפגיעה בערכים אינה גבוהה.

6. נסיבות הקשורות לביצוע העבירות:

(-) תכנון והשקעה: ככלל, גידול סמים מחייב תכנון מוקדם, לימוד, רכישת ציוד, היערכות והתמדה. במקרה זה, ומבלי להקל ראש בחומרת המעשים, לא מדובר היה במעבדה מצוידת ומשוכללת (כמקובל "בתחום" בשנים האחרונות), אלא בשתילים בודדים (ארבעה ובמשקל נמוך יחסית) שגודלו באדמת חצר ביתו של הנאשם באמצעים טבעיים. אני ער לכך שעובדות אלו לא צוינו במפורש בכתב האישום, אך המאשימה לא התנגדה לטעון זה של הסנגור ויש לדבר משמעות. זאת ועוד, בכתב האישום לא צוין (כמקובל) שהגידול בוצע באמצעות ציוד "מעבדתי" וניתן היה, אפוא, להגיע למסקנה זו אף באמצעות ייחוס המסקנה הנוחה יותר לנאשם.

(-) הסיבה בגינה בוצעו העבירות ופוטנציאל הנזק הצפוי: הסנגור לא טען במפורש שהגידול בוצע למטרת שימוש עצמי, אם כי הדבר היה מובלע בטיעוניו בדבר נסיבותיו האישיות של הנאשם ויתר טענותיו שנשאו אופי נורמטיבי. ואולם, בהיעדר טעון מפורש, לא ראיתי לקבוע ממצאים בנושא. עם זאת, לצורך קביעת מתחם הענישה יש להביא בחשבון את הכמות הנמוכה של השתילים (4), אשר גודלו בחצר הבית באדמה, ללא השקעה כספית או אחרת; את העובדה שלא נמצאו בבית הנאשם אמצעי גידול אחרים; שלא נמצאו כלים המתיישרים עם שימוש מסחרי כגון שקיות חלוקה או משקל מדויק; וכי לא נמצאה כמות משמעותית של תוצרת מוכנה. אדרבה - התוצרת שנמצאה הייתה בכמות נמוכה והמאשימה הסכימה שהיא לשימוש עצמי. כל אלו מלמדים, לכל הפחות, על כך שפוטנציאל הנזק במקרה זה לא היה גבוה.

7. **מדיניות הענישה:** מדיניות הענישה בעבירות של גידול וייצור סמים מסוכנים משתנה ממקרה למקרה ותלויה בין היתר בסוג הסם, כמותו ובנסיבותיו של הנאשם (עבר פלילי, שיקום, תסקיר חיובי וכיוצא ב'). עם זאת, נקבע לא



אחת כי יש להחמיר עם אלו שמגדלים סמים (ע"פ 5807/17 **דרחי ואח' נ' מדינת ישראל** (18.6.2018); ע"פ 2596/18 **כפיר זנזורי נ' מדינת ישראל** (12.8.2018)). במקרים בהם כמות הסם שגודלה הייתה ממשית הוטלו לרוב עונשי מאסר בפועל, ובמקרים רבים אף שלא בעבודות שירות (ראה למשל רע"פ 3841/16 **יעקב מזרחי נ' מדינת ישראל** (16.5.2016); רע"פ 1787/15 **עמר נ' מדינת ישראל** (24.3.2015); רע"פ 7005/14 **דגן נ' מדינת ישראל** (30.11.2014)).

לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת ניתן להפנות לפסקי הדין הבאים, בשינויים המחויבים: רע"פ 8458/18 **יונתן שטרר נ' מדינת ישראל** (4.4.2019), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בגידול שני שתילי קנבוס לצריכה עצמית והחזקת סמים לצריכה עצמית במשקל כולל של כ-2 גרם ונידון לצו של"צ, מאסרים מותנים, צו מבחן וקנס. ביחס למתחם העונש נקבע כי הוא נע בין מאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר בפועל ועתירת הנאשם להימנע מהרשעה נדחתה. ערעורו שהתמקד בסוגיית ההרשעה נדחה בבית המשפט המחוזי, וכך גם בקשת רשות ערעור שהגיש; רע"פ 4833/17 **ישראל מאיר ששון בוקעי נ' מדינת ישראל** (6.6.2019), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בגידול שלושה שתילי קנבוס במשקל 1430 גרם, החזקת כלים שלא לשימוש עצמי והחזקת סם לשימוש עצמי ועונשו הוקל בבית המשפט העליון לשלושה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. יצוין כי במקרה זה מדובר היה בגידול באמצעים משוכללים יחסית ויוחסה גם עבירה של החזקת כלים שלא לשימוש עצמי בלבד; רע"פ 2277/21 **אברהם יוחננוב נ' מדינת ישראל** (8.4.2021), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות גידול סמים והחזקת סמים לצריכה עצמית ונידון לשישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. הנאשם הקים מעבדה לגידול סמים ובה נתפס 1 ק"ג של קנבוס (לא צוינו מספר השתילים) וכן ציוד רב ו-42.89 גרם של קנבוס לצריכה עצמית. ערעור הנאשם נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהגיש ובית המשפט העליון קבע כי "העונש שהוטל על המבקש אינו סוטה ממדיניות הענישה הראויה והמקובלת"; רע"פ 513/21 **עידן יהושע נ' מדינת ישראל** (4.3.2021), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת גידול סמים לאחר שבמחסנו נתפסו 60 שתילים במשקל כולל של 10 ק"ג. בית משפט השלום קיבל את טענת הנאשם וקבע כי הגידול היה למטרת שימוש עצמי, ונגזרו עליו צו של"צ, צו מבחן ועונשים נלווים. ערעור המדינה התקבל בבית המשפט המחוזי, נקבע כי האיסור לגדל סם מסוכן הוא מוחלט, ללא קשר למטרת הגידול, ועל אף שהנסיבות הצדיקו הקלה מסוימת, אין הצדקה להימנע מעונש מאסר כלל. הנאשם נידון לעשרה חודשי מאסר בפועל, ובקשת רשות ערעור שהגיש לעליון נדחתה; רע"פ 314/16 **בן צבי נ' מדינת ישראל** (22.2.2016), בו הוחמר עונשו של נאשם ל-10 חודשי מאסר, בשל גידול תשעה שתילי קנבוס במשקל של 2.5 קילו. יצוין שבמקרה זה מדובר היה במעבדה משוכללת שבית המשפט המחוזי ציין לגביה כי "אין לך פריט הקשור לתחום זה שאינו מצוי באותה רשימת ציוד"; עפ"ג 62171-05-17 **אסי חן נ' מדינת ישראל** (10.7.2017), בו הוטלו על נאשם שגידל 19 שתילים במשקל 3.85 ק"ג, 12 חודשי מאסר. אציין כי בית המשפט המחוזי אישר במסגרת ערעור הנאשם את מתחם הענישה שקבע בית משפט השלום (8-20 חודשי מאסר). כן יצוין שהנאשם הורשע במקרה זה גם בעבירה של החזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית; עפ"ג 28110-10-15 **מדינת ישראל נ' עידן דוד** (17.12.2015), בו הסתיים בלא הרשעה עניינו של נאשם שגידל 21 שתילי קנבוס, ביחד עם אחר, ונידון לצו של"צ, צו מבחן, פיצוי ופסילה על תנאי. ערעור המדינה נדחה ונקבע כי מקום בו לא צוין בכתב האישום שמטרת הגידול היא מסחרית, יש להניח לטובת הנאשם את ההנחה הנוחה יותר, כלומר שמדובר בגידול לשימוש עצמי; ת"פ 57043-06-16 **תביעות צפת נ' חבני** (17.7.2017), בו הורשע הנאשם בעבירות של גידול סמים והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית. הנאשם החזיק ב-154.08 גרם של סם מסוכן מסוג קנבוס ו-0.79 גרם של סם מסוכן מסוג חשיש. בנוסף, גידל הנאשם על גג ביתו 3 שתילי סם מסוג קנבוס במשקל 210 גרם. בית המשפט דחה את עתירת הנאשם לביטול הרשעתו והוא נידון למאסר על תנאי, קנס, התחייבות ופסילה על תנאי; ת"פ 62475-06-16 **מדינת ישראל נ' שי אדרי** (16.7.2018), בו בוטלה הרשעתו של נאשם שנקבע שגידל שני שתילי קנבוס והוטל עליו צו



של"צ ומבחן.

8. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם עבירות אלו בנסיבות ביצוען, נע בין מאסר מותנה ועד עונש מאסר בפועל שניתן לשאת בעבודות שירות וזאת בשילוב קנס.

קביעת עונשו של הנאשם

9. לא הייתה מחלוקת בין הצדדים כי העונש אמור להיגזר בגדרי מתחם הענישה. לא נטען דבר בעניין סיכויי שיקומו של הנאשם ואכן לא מצאתי הצדקה לחריגה לקולה ממתחם הענישה. אציין כי לא התבקש תסקיר בעניינו של הנאשם ולא הובאו בפני כל נתונים מהם ניתן להסיק סיכויי שיקום, אך ממילא בשל גבולו התחתון של המתחם שקבעתי, לא מתחייבת סטייה לצורך גזירת עונשו של הנאשם בהתאם לעתירת ההגנה.

10. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את הודאתו בהזדמנות הראשונה אשר חסכה זמן שיפוטי. כן ראיתי בהודאה זו כביטוי של חרטה וקבלת אחריות. הבאתי עוד בחשבון את גילו (יליד 1971), עברו הפלילי הנקי ואת מצבו הבריאותי והנפשי כפי שמשקף מהמסמכים שהוגשו (ענ/1 ומסמך עדכני מיום 22.3.22). מטעמים של צנעת הפרט לא אפרט יתר על המידה את הדברים (ראו: ע"א 6356/20 פלוני נ' מדינת ישראל (21.10.2021)), ובתמצית ייאמר כי בשנים האחרונות התמודד הנאשם מול משברים משמעותיים, נסיבות חיי אינן קלות והוא מטופל במסגרת סל שיקום של הביטוח הלאומי. אעיר כי ראיתי בשילוב הנאשם במסגרת סל שיקום כבסיס מסוים להערכה אופטימית בדבר הסיכון להישנות עבירות והפחתה במסוכנות.

11. על חומרת העבירה במקרה זה אין חולק ועמדתי לעיל על מדיניות הענישה הראויה בעבירות כגון אלו. עם זאת, במקרה זה ראיתי להימנע מהטלת עונש מאסר ולו בעבודות שירות כעתירת המאשימה. הנאשם אינו בעל דפוסי התנהגות עברייניים, עברו נקי וכאמור מצבו הנפשי רעוע. על רקע נסיבות ביצוע העבירה הגעתי למסקנה לפיה עונש מאסר, אף בדרך של עבודות שירות, אינו הולם את נסיבות העניין הכוללות, הוא עלול לגרום להחמרה במצבו הנפשי של הנאשם וניתן במקרה זה להסתפק בענישה מותנית בשילוב קנס על מנת להשיג את תכלית הענישה - הלימה.

12. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שנתיים כל עבירה על פקודת הסמים שהיא פשע.

ב. קנס בסך 3,000 ₪. הקנס ישולם בעשרה תשלומים שווים ורצופים מיום 1.5.22 ובכל 1- לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים או יותר במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיד.

זכות ערעור בתוך 45 יום.



ניתן היום, כ"ה אדר ב' תשפ"ב, 28 מרץ 2022, במעמד הצדדים.